

opusdei.org

Prelatovo pismo (junij 2008)

"Spoznati, izkusiti, živeti, pričevati: s temi štirimi besedami lahko strnemo odgovor kristjanov na božjo ljubezen." Junijsko pismo prelata Opus Dei govori o bližnjem odnosu z Bogom, z Bogom, ki ima srce Očeta.

3. Jul. 2008

Predragi, naj Jezus varuje moje hčere in sinove!

Ko vam takole pišem v začetku meseca junija, čutim v srcu potrebo, da se Bogu znova zahvalim za vse njegove darove. Slovesni praznik svetega Rešnjega Telesa, na večer katerega sem posvetil v duhovnike šestintrideset diakonov prelature Opus Dei, svečana slovesnost svetega Srca Jezusovega pred dvema dnevoma, in včeraj, v soboto, praznik Obiskanja Device Marije nas vabijo, da izkažemo večjo hvaležnost našemu Odrešeniku; iz njegovega odprtega srca na križu prihajajo nad nas vsi dobri darovi. Naša zahvala gre tudi presveti Devici Mariji, ***prečudovitemu in rodovitnemu kanalu*** – po besedah svetega Jožefmarija –, po katerem nad nas prihajajo vse milosti nebes. Obračam se na njeno brezmadežno srce – včeraj smo se v liturgiji spomnili nanj, čeprav ga letos nismo obhajali – in jo prosim, naj nam nakloni vso svojo ljubezen, da bi iz dneva v dan znali biti bližje vsem trem Božjim

osebam. Kako se pravzaprav obračaš k Bogu Očetu, Bogu Sinu in Bogu Svetemu Duhu?

Haurietis aquas in gaudio de fontibus salutis [1] , z veseljem boste zajemali vodo iz studencev odrešenja. Te besede preroka Izaija predstavljajo naslov enciklike, s katero je papež Pij XII. obeležil prvih sto let, od kar je praznik svetega Srca Jezusovega postal praznik vesoljne Cerkve. Benedikt XVI. je imel v mislih ta dokument, ko je zapisal, da je **prebodeno Odrešenikovo telo studenec, h kateremu nas vabi enciklika *Haurietis aquas* : moramo iti k temu studencu, da bi resnično spoznali Jezusa Kristusa in bolj poglobljeno doživeli njegovo ljubezen** [2] .

Priča sem bil veliki pobožnosti, ki jo je sveti Jožefmarija izkazoval svetemu Srcu Jezusovemu. Ta je v njem tlela že od majhnega, z leti pa je

pognala še globlje korenine v njegovem notranjem življenju in v njegovi veliki doktrinalni globini. V teh težkih časih za življenje Cerkve – tudi za ta *delček*, Božje delo – je Opus Dei posvetil presvetemu Odrešenikovemu Srcu. Kasneje, ko so ponekod zaničevali to izjemno predanost, ga je zagovarjal z gorečo ljubeznijo in teološko globino, kakor je vidno v eni izmed njegovih pridig, zbranih v delu *Jezus prihaja mimo* [3]. Zatekal se je k usmiljenju tega Srca, in je tako – kljub vsem težavam, ki so prihajale na dan – nadaljeval v miru in veselju, kakršnega ta svet ne more dati [4].

Menil je, da se ***v besedah sveto Srce Jezusovo*** skriva neizmerno bogastvo. ***Ko govorimo o človeškem srcu*** – je poudarjal –, ***nimamo v mislih zgolj čustev, ampak celotno osebo, ki ljubi druge in je v ljubečem odnosu z njimi. In, če se izrazimo z besedami ljudi, ki so***

sestavili Sveto pismo, da bi mi lahko razumeli Božje stvari, je srce povzetek in vir, odraz in najgloblji temelj misli, besed in dejanj [5] .

Deus caritas est [6] , Bog je ljubezen. Iz svoje brezmejne ljubezni je Bog Oče poslal na svet svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje [7] . Iz ljubezni, prav tako brezmejne, se je Jezus Kristus utelesil v Devici Mariji in bival v skritem kotičku naše zemlje, delal z nami, trpel in se veselil kot mi in nazadnje umrl na svetem križu ter po svoji volji daroval svoje življenje, da bi nas odrešil naših grehov. Ker nas je tako ljubil, nam je med trpljenjem na Golgoti dal svojo mater za našo mater. Po vstajenju in vnebohodu, nam je iz ljubezni, skupaj z Očetom, poslal Svetega Duha, obenem pa je ostal z nami v presvetem

zakramentu evharistije: s svojim telesom in krvjo, svojo dušo in božanskostjo, kot kruh življenja, hrana za naše duše in telesa, porok in seme veličastnega vstajenja, ki ga pričakujemo tudi mi. Sveti Duh, ljubezen Očeta in Sina, nas z dejanji milosti uči, kako se nenehno približevati poti svetosti.

Pobožnost Srca Jezusovega je za nas vabilo, ki nas vodi k razmišljanju o osrednji skrivnosti naše vere in izkazovanju hvaležnosti: ***izražamo gotovost ljubezni Boga in resničnost njegove izročitve. S tem ko priporočamo pobožnost do tega svetega Srca, priporočamo, da se moramo v popolnosti – z vsem, kar smo: z našo dušo, čustvi, mislimi, besedami in dejanji, z delom in veseljem – obračati na celega Jezusa. V tem se uresničuje resnična pobožnost do Jezusovega Srca: v spoznavanju Boga in spoznavanju nas samih ter v***

***gledanju Jezusa in zatekanju k
Njemu, ki nas poživlja, uči in vodi.
V tej pobožnosti ni prostora za
površnost, razen za površnost
človeka, ki v svoji neceloviti
človeškosti ne dojame resničnosti
utelešenega Boga [8] . Ali smo
naklonjeni temu izpraševanju in se
skušamo vsak dan gledati v
Gospodu?***

Čaščenje svetega srca nam
predstavlja nekakšen odgovor
Cerkve na brezmejno ljubezen Svete
Trojice do svojih bitij. Sveti oče pravi,
da obenem to čaščenje vsebuje vso
resnično krščansko duhovnost in
pobožnost. Pomembno je torej
poudariti, da so temelji te pobožnosti
tako stari kot krščanstvo [9] . Zato
poziva katoličane, naj se odprejo
božji skrivnosti in ljubezni ter
dopustijo, da jih preoblikuje [10] .
Predlaga, naj se zatečemo k temu
izviru, da bi prišli do resničnega
spoznanja Jezusa Kristusa in bolj

poglabljeno izkusili njegovo ljubezen. Tako bomo bolje razumeli, kaj pomeni v Jezusu Kristusu *spoznati* božjo ljubezen, *jo izkusiti* z očmi, uprtimi Vanj, dokler ne bi popolnoma zaživel od izkustva te ljubezni, da bi o njej lahko *pričali* drugim [11] .

Spoznati, izkusiti, živeti, pričevati: s temi štirimi besedami lahko strnemo odgovor kristjanov na božjo ljubezen. Spominjam se tistih *obdobij* krščanskega življenja, na katere je sv. Jožefmarija opozarjal ob samem začetku ustanovitelskega poslanstva in jih neutrudno priporočal. ***V prizadevanju, da bi se poistovetili s Kristusom – je pravil – ločim štiri stopnje: iskati ga, najti ga, vzpostaviti osebni odnos z njim, ljubiti ga. Morda boste razumeli, da ste nekako na prvi stopnji. Lačni ga iščite, iščite ga v vas samih z vsemi vašimi silami. Če se boste tako trudili, si vam upam***

trditi, da ste ga že našli in ste že vstopili v osebni odnos z njim, ga ljubite in se pogovarjate v nebesih (prim. Flp 3, 20) [12] .

Torej, najprej iščimo Kristusa iz dneva v dan, lačni in žejni njegovega spremstva: *kakor hrepeni jelen po potokih voda, tako hrepeni moja duša po tebi, o Bog* [13] . Zato skrbno izkazujmo krščansko pobožnost, s katero skušamo prežeti naš vsakdanjik, zlasti sveto mašo in molitev, tako v mislih kot v besedah. Prosimo za posredovanje naše Matere, angelov varuhov, svetnikov, ki se že radujejo v Bogu. Zatecimo se k sv. Jožefmariju, ki nas je naučil – nas in milijone drugih ljudi – z besedami in svojim zgledom, kako v vsakdanjem življenju najti pot k bližnjemu odnosu z Bogom.

Vztrajno prizadevanje, da bi bili blizu našemu Gospodu – tudi v trenutkih suhote in brezvoljnosti –

nas bo pripeljala do tega, da bomo *izkusili* njegovo bližino. Seveda ne govorim o čustvih, ampak o gotovosti – ki je nastala iz vere in jo je v našo dušo vlil Sveti Duh –, da smo po milosti resnično živo svetišče Svete Trojice; da, kot na več mestih piše sv. Pavel, obstajamo *in Christo Iesu* . In tako boste, *ukoreninjeni in utemeljeni v ljubezni, mogli z vsemi svetimi doumeti, kolikšna je širokost in dolgost in visočina in globočina ter spoznati Kristusovo ljubezen, ki presega spoznanje, da bi se izpolnili do vse božje polnosti* [14] .

Papež trdi, da **izkustva in spoznanja ni moč ločiti: tesno sta povezana. Poleg tega pa je potrebno povedati, da je resnično spoznanje božje ljubezni mogoče le v drži ponižne molitve in velikodušne pripravljenosti** [15] . Na ta način bomo *živeli* iz Kristusa; se pravi, da bomo Nanj naslavljali vse naše delo in trenutke, vse bomo delali z enim

samim ciljem, da bi mu ugajali, da bi se izpraznili nas samih, da bi se v nas naselil Gospod; to je izkustvo vere sv. Pavla, ko piše: *živim, a ne živim več jaz, ampak Kristus živi v meni.*

Kolikor pa zdaj živim v mesu, živim v veri v Božjega Sina, ki me je vzljubil in daroval zame sam sebe [16] .

Kako močno so te navdahnjene besede odmevale pri sv. Jožefmariju! ***Življenje Jezusa Kristusa*** – je zapisal – ***se, če smo mu zvesti, kaže na svojstven način v vsakem izmed nas, tako v notranjem procesu – posvečenju – kakor v zunanjem ravnanju*** [17] . Na drugem mestu pa je zapisal: ***Zelo resno si me pogledal..., a nazadnje si me razumel, ko sem ti rekel: "želim živeti Kristusovo življenje v božjih otrocih, tako da bi o njem razmišljali ter delali kot On in govorili samo o Njem*** [18] .

Če si vsak dan prizadevamo ostati v Kristusu in se hraniti z njim, se bo naša vera neizogibno prelila v apostolat: o Gospodu bomo pričali z dejanji in besedami, z našim celotnim bivanjem; veliko ljudi bo Jezus pritegnil, kljub našemu osebnemu boju – oz. bolje rečeno zaradi tega boja – ki sestoji iz zmag in porazov, ki jih lahko, če se spokorjeni v želji po novem začetku zatekamo k božjemu usmiljenju, spremenimo v zmagoslavje. ***Če je v našem bojevanju prisotna Božja ljubezen, ponižnost, vztrajnost, neomajnost, ti porazi ne bodo dobili prevelikega pomena. Prišle bodo namreč zmage, ki bodo slava v Božjih očeh. Porazov ni, če delamo s pravim namenom in hočemo izpolniti Božjo voljo ter se ob tem vedno zanašamo na njegovo milost in našo ničnost*** [19]. Kakšne vsakodnevne želje po apostolatu se kažejo v vašem vsakdanjiku?

Velikodušno si prizadevajmo za ohranitev bližine z Jezusom Kristusom in mu skušajmo pripeljati veliko duš. Prosimo za posredovanje sv. Jožefmarija, ki je pred Gospodom tako mogočno, in se že zdaj začnimo pripravljati na njegov praznik 26. junija. Naj ga spozna veliko ljudi, ki jih seznanimo z zgledom in nauki našega ustanovitelja.

Pred dvema tednoma sem bil v Barceloni in pred vrnitvijo sem v vašem spremstvu molil v baziliki milostne Gospe. Devico Marijo sem prosil, da bi vsak in vsaka izmed nas na svoji poti vključila besede sv. Petra, o katerih je Naš oče temeljito razmišljal pred prvim potovanjem v Rim, ko je skušal odpreti univerzalno pravno pot za Opus Dei: *ecce nos reliquimus omnia et secuti sumus te* [20] ; glej, mi smo vse zapustili in šli za teboj. Te besede so zapisane v Evangeliju, da bi jih mi, kristjani, udejanjali v svojem ravnanju in jih

prišepnili na uho svojim prijateljem ali prijateljicam, saj ni mogoče služiti dvema gospodarjema [21] . Zelo lepo je bilo moliti tam, pred podobo naše milostne Gospe, skupaj s celotnim Delom, kakor je molil sv. Jožefmarija leta 1946 in ob drugih priložnostih.

Preden zaključim, naj vas spomnim, da je 29. junij slovesni praznik sv. Petra in Pavla, s katerim se začenja *Pavlovo* leto, ki ga je Benedikt XVI. določil, da bi obeležili dva tisoč let od rojstva apostola narodov. Da bi podprli prizadevanja svetega očeta pri proslavljanju te dvatisočletnice, vam predlagam, da se ob poglobljenem branju *Apostolskih del* in Pavlovih spisov bolje seznanite z deli tega velikega apostola, zavetnika Dela. Sv. Pavel je za vse kristjane čudovit primer ljubezni do Kristusa, predanosti poslanstvu, gorečega prizadevanja za duše. Na poseben način mu bomo namenili duhovne in

apostolske sadove tega posebnega leta, ki je posvečeno prav njemu.

Z vso ljubeznijo vas blagoslavlja,

vaš oče

+Javier

Rim, 1. junij 2008

[1] *Iz* 12, 3.

[2] Benedikt XVI., Pismo ob petdesetletnici enciklike "Haurietis aquas", 15. 5. 2006.

[3] Prim. Sv. Jožefmarija, pridiga "Jezusovo srce, mir kristjanov", 17.6 . 1966, v *Jezus prihaja mimo* , št. 162 sl.

[4] Prim. *Jn* 14, 27

[5] Sv. Jožefmarija, *Jezus prihaja mimo* , št. 164.

[6] 1 *Jn* 4, 8.

[7] *Jn* 3, 16.

[8] Sv. Jožefmarija, *Jezus prihaja mimo* , št. 164.

[9] Benedikt XVI, Pismo ob petdesetletnici enciklike "Haurietis aquas", 15-V-2006.

[10] *Ibid.* [11] *Ibid* .

[12] Sv. Jožefmarija, *Božji prijatelji* , št. 300.

[13] *Ps* 42, 2.

[14] *Ef* 3, 17-19.

[15] Benedikt XVI., Pismo ob petdesetletnici enciklike "Haurietis aquas", 15. 5. 2006.

[16] *Gal* 2, 20

[17] Sv. Jožefmarija, *Kovačnica* , št. 418.

[18] *Ibid* ., št. 886.

[19] Sv. Jožefmarija, *Jezus prihaja mimo*, št. 76.

[20] *Mt* 19, 27.

[21] Prim. *Mt* 6, 24.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/article/prelatovo-pismo-junij-2008/](https://opusdei.org/sl-si/article/prelatovo-pismo-junij-2008/)
(15. Mar. 2026)